- (3) עסקאות בחשבונות ובתעודות חסכון של נפטר או של פסול־דין, כשמטרת העסקאות היא תשלום הוצאות דחופות או קיים הרשאת הנפטר לשותף בחשבון או בתעודה;
  - (4) החלפת תעודות חסכון שאכדו, שנפגמו או שנשמדו;
    - .אגרות על שירותי בנק הדואר.
- ב) תקנות על פי סעיפים 6(ג) ו־6א יותקנו לפני הוצאת התעודות שאליהן הן מתייחסות.
- (ג) שר הדואר רשאי לאצול מסמכויותיו לפי חוק זה, חוץ מן הסמכות למינויים ולהתקנת תקנות.״
- ^{0} פעיף 22 (ב) לחוק העיקרי, במקום ״השירות הנזכר בסעיף 2 (ב) (3) יבוא ״שירות העד פעיף 9. בכת כספים באמצעות המחאות כסף״.

10. תחילתו של סעיף 9 ביום תחילת החוק העיקרי, ורואים את פקודת בתי הדואר 3, הוראת מענר כאילו לא תוקנה עם פרסום ההודעה לפי סעיף 17 ביום י"ג בשבט תשט"ז (26 בינואר 1956) 4.

יוסף בורג שר הדואר דוד בן־גוריון ראש הממשלה

> יצחק בן־צבי נשיא המדינה

.1

מספר 52

תיקון

2 סעיף

1956 מילווה חובה (תיקון)י תשט״ז

בסעיף 1 לחוק מילווה חובה. תשי"ג—1953 (להלן – החוק העיקרי) – פטיף 1

(1) בהגדרה של "בנין חקלאי", בסופה, יווספו המלים "וכן בנין המשמש רפת, לול, בית אריזה וכיוצא באלה, בכל מקום שהוא;"

- (2) בהגדרה של "בנין כפרי". יימחק הפסוק השני המתחיל "וכן";
- . בהגדרה של "מטעים". בסופה, יווסף "וכן משתלות שנועדו לשמש לעסק".

2. בסעיף 2 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום "ביום" יבוא "בתחילת יום", ואחרי "(1 באפריל (1952)" יבוא "(בחוק זה הזמן הקובע)";
- (2) בסעיף קטן (ג), בפסקה (1), לאחר ״מטעים״ יבוא ״חלקת קרקע כאמור בסעיף 715״.
- 3. בכל מקום שנאמר בחוק העיקרי "יום ו' בניסן תשי"ב (1 באפריל 1952)" קרי "הזמן החאמת המונח ".הזמן הקובע".

[&]quot;חוקי א"י, כרך ב', פרק קט"ו, עמ' 1155

^{.507 &#}x27;נ"ם 460, תשמ"ז, עמ' 460 ⁴

^{*} נתקבל בכנסת ביום י"א באב תשמ"ז (19 ביולי 1956); הצעת החוק ורברי הסבר נתפרסמו בה"ח 236, תשמ"ז, עמ' 134.

^{.70} מ"ח 123, תשי"ג, עמ' 10.

סעיף 7 לחוק העיקרי יסומן כסעיף 7 (א) ואחריו יווסף סעיף קטן זה: תיקון .4 סעיף 7

יראו אדם כבעל רכוש במקרקעין (א) יראו אדם כבעל רכוש במקרקעין אם הוא מחזיק במקרקעין או רשאי להחזיק בהם על יסוד הסכם בכתב, שלפיו הוא זכאי לדרוש את רישום המקרקעין על שמו, והוכח, להנחת דעתו של מנהל המילווה. כי היתה מניעה סבירה לכצע את הרישום במשרד ספרי האחוזה, וכי אותו אדם והבעל הרשום לא משכו ידיהם מאותו הסכם."

> לאחר סעיף 8 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה: הוספת עניף Sא

8 א. ס רב מנהל המילווה להכיר באדם כבעל רכוש כאמור בסעיף עיון מחדש, 7 (ב), רשאי כל הרואה עצמו מקופח על ידי הסירוב, להביא עובדה זו כנימוק לערר לפי סעיף 47.

בסעיף 11 (א) לחוק העיקרי, אחרי "מוציא לפועל של צוואה" יווסף "מנהל עזבון". .6 תיקון סעיף 11

> לאחר סעיף 11 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה: סעיף 11א

11א. (א) נפטר בעל רכוש לפני הזמן הקובע, יראו כל יורש כבעל "בעל רכוים ייור מרזר הרכוש לפי חלקו בו על פי צוואה שאושרה כדין או על פי צו ירושה שניתן על ידי בית משפט מוסמך; לא הוגשו צוואה או צו ירושה כאמור.

רשאי בית משפט מהוזי, לפי בקשת מנהל המילווה, לתת צו הקובע את החייבים כמילווה החובה.

- (ב) נפטר בעל רכוש כזמן הקובע או לאחריו, יראו את הנפטר כבעל הרכוש, אלא שכל יורש יהיה חייב בתשלום חלק יחסי מסכום המילווה שהנפטר היה חייב בו. השווה לחלקו היחסי ברכוש על פי צוואה שאושרה כדין או על פי צו ירושה שניתן על ידי בית משפט מוסמך; לא הוגשו צוואה או צו ירושה כאמור, רשאי בית משפט מחוזי, לפי בקשת מנהל המילווה, לתת צו הקובע את החייבים במילווה החובה.
- (ג) שילם אדם סכום מילווה על פי צו הקובע את החייב במילווה חובה או בתשלומו, כאמור בסעיף קטן (א) או (ב), ולאחר מכן הוגשו צוואה מאושרת או צו ירושה, יהיה זכאי לקבל משאר היורשים את אותו חלק מסכום המילווה ששילם כאמור. העודף על סכום המילווה שהיה חייב לשלם אילו הוגשה הצוואה או צו הירושה למנהל.
- (ד) הוראות סעיף זה לא יחולו על רכוש שסעיף 11 (א) חל עליו.״

בסעיף 12 לחוק העיקרי, לאחר "ולא נישאו" יבוא קו, ואחריו "למעט רכושם של תיקון סעיף 12 יתומים מאב או מאם״.

> בסעיף 14 לחוק העיקרי – .9 תיקוז סעיף 14

- ;"אחרות" יבוא "מסוג זה"; (1) בסעיף קטן (ב), אחרי
  - בסופר יווסף סעיף קטן זה:

"(ד) כבעל רכוש באגודה שיתופית חקלאית יראו כל חבר באגודה לפי חלקו כהון האגודה."

10. בסעיף 27 לחוק העיקרי, ברישה, במקום ״המשמשים משק חקלאי״ יבוא ״המשמשים תיקון סעיף 27 לחקלאות והם רכושם של בעל משק חקלאי״.

הוספת

תיקון סעיף 31 11. בסעיף 13 (ב) לחוק העיקרי, בסופו, יווסף ״אולם בחישוב שוויים של משקאות משכד רים שבידי יצרן, לא יווסף על מחירם אלא סכום המכס כאמור ובלו בשיעור של 400 פרוטות לכל קילוגרם של אלכוהול.

"משקאות משכרים". לעבין סעיף קטן זה – כמשמעותו בפקודת המשקאות המשכרים (ייצור ומכירה) ?".

החלפת סעיף 46 12. במקום סעיף 46 לחוק העיקרי יבוא סעיף זה:

הודעה על האורעה על האורעה על כל קביעה זמנית או סופית של סכום מילווה החובה ימסור מנהל המילווה הודעה לבעל הרכוש, או למי שחייב בתשלום מילווה המילווה חובה במקומו, ויפרט בה את השווי של כל חלק מהרכוש כפי שקבע ואת

סכום המילווה שבעל הרכוש חייב בו.

(ב) לא מסר מנהל המילווה הודעה על קביעה סופית עד יום כ״ד באלול תשט״ז (31 באוגוסט 1956), יראו את ההודעה על הקביעה הזמנית כהודעה על קביעה סופית שנמסרה ביום האמור לבעל הרכוש, או למי שחייב בתשלום מילווה חובה במקומו; מסר מנהל המילווה הודעה על קביעה זמנית אחרי היום האמור, יראו אותה כהודעה על קביעה סופית ביום שנמסרה.״

תיקון סעיף 47 13. בסעיף 47 לחוק העיקרי, במקום סעיף קטן (א) יבוא סעיף קטן זה:

"(א) הרואה עצמו מקופח בהודעת מנהל המילווה על קביעה סופית של סכום המילווה רשאי לערור לפני ועדת ערר של שלושה; הערר יוגש תוך שלושים יום מתאריך מסירת הודעת המנהל לבעל הרכוש, אך יושב ראש הועדה רשאי להאריך את הזמן להגשת הערר, אם יראה סיבה מספקת לכך."

14. לאחר סעיף 47 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה:

7.4א. הטוען בערר כי הקביעה של מנהל המילווה היא מופרזת—עליו הראיה.

15. לאחר סעיף 48 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה:

הוספת סעיף 48א

הוספת סעיף 47א

48. חולק אדם על הערכה שנעשתה על ידי שמאי לפי סעיף 15 או 24. רשאי מנהל המילווה, אם נוכח לדעת כי בתקופה שבין הזמן הקובע לבין י״ח בניסן תשי״ג (3 באפריל 1953) חלה הפחתה בשווי הרכוש הנישום כאמור, לבוא לכלל פשרה עם בעל הרכוש בדבר קביעת שוויו.״

16. בסעיף 52 (א) לחוק העיקרי

"ראיות

"פיטרה

תיקוז סעיף 52

(1) במקום פסקה (1) תבוא פסקה זו:

על חמשת אלפים לירות — אם שווי כל רכושו לפני כל פטור או כל ניכוי אינו עולה על עשרת אלפים לירות, או אם כל רכושו הוא בנין יחיד ושוויו כאמור אינו עולה על שלושים אלף לירות; אדם הזכאי לפטור לפי פסקה זו לא יהיה זכאי לפטור לפי פסקאות (2) עד (5);"

(2) במקום המלים "את כל רכושו" בכל מקום שהן בפסקאות (2) עד (5) יבואו המלים "אם שווי כל רכושו לפני כל פטור או ניכוי".

- בסעיף 53 לחוק העיקרי .17

תיקון סעיף 53

(1) בסעיף קטן (א), לאחר ״כמוסדות בריאות ציבוריים״ יבוא ״ולרבות רכושה של חברה ציבורית לשיכון שאושרה כאמור ושלא חילקה רווחים מיום רכושה של חברה ציבורית לשיכון שאושרה כאלול תשט״ז (31 באוגוסט 1956)״.

^{.774} א"י, כרך ב', פרק ע"א, עמ' ^{2}

(2) בסעיף קטן (ג), בסופר, יווסף "אלא שועדת הכספים של הכנסת רשאית לפטור רכוש מסויים שסעיף קטן (א) או (ב) חל עליו גם אם אותו רכוש מיועד להשגת רווחים".

> .18 סעיף 55 לחוק העיקרי – בטל. בימול טעיף 55

19. לאחר סעיף 56 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה:

פטור לחברות 656א. חברה ששר האוצר אישר עליה בצו. כי המדינה מחזיקה ברוב הונה וזכאית לרוב רווחיה. דינה לענין חוק זה כדין המדינה.״

> - 20. בסעיף 57 לחוק העיקרי תיקון סעיף 57

(1) בסעיף קטן (ב), בסופו, יווסף פסוק זה:

״פרע בעל הרכוש את החוב, כולו או מקצחו, לפני יום י״ח בניסן תשי״ג (1953), יהא בעל הרכוש זכאי לגבות מהאדם שלו החזיר את החוב, כל סכום שהיה זכאי לנכות לפי פסקאות (1) ו־(2) אילו היה פורע את החוב אחרי התאריך האמור״.

:(2) לאחר סעיף קטן (ד) יווספו סעיפים קטנים אלה:

.53 היה בעל רכוש זכאי לפטור לגבי חלק מרכושו לפי סעיפים ה 54 או 56, יוקטן כל סכום הניתן לניכוי לפי סעיף זה בסכום יחסי שהוא כיחס שבין שוויו של אותו חלק הרכוש הפטור ממילווה חובה לבין שווי כלל רכושו.

(ו) אדם שרואים אותו כחוכר וזכויותיו במקרקעין כחכירה על יסוד היותו חבר בתאגיד כאמור בסעיף 8 (ב). "ראוהו, לענין סעיף זה, כמי שחייב בחובות התאגיד לפי חלקו ברכוש התאגיד."

21. לאחר סעיף 62 לחוק העיקרי יווסף סעיף זה:

הוספת סעיף 62

הוספת סעיף 56א

"תיקוז שומות 20%. מנהל המילווה רשאי, תוך שש שנים מיום שמסר הודעה על קביעה סופית של סכום המילווה לפי סעיף 46. לתקן את הקביעה, אם נוכח כי הפרטים עליהם מבוססת הקביעה לא היו נכונים או לא היו מלאים; בעל רכוש רשאי לערור על תיקון קביעה שייעשה לפי סעיף זה כמו על קביעה סופית לפי סעיף 46."

> תחילת החוק והוראות מעבר

.22 (א) תחילתו של חוק זה היא ביום י״ח בניסן תשי״ג (3 באפריל 1953). ומותר למנהל לתקן קביעה שבעשתה לפי החוק העיקרי אם התיקון נובע מהוראות חוק זה, ודין תיקון כאמור כדין קביעה סופית לפי החוק העיקרי; ואולם מי ששילם לפני יום י״ג באייר תשט״ו 5) את כל המגיע ממנו לפי החוק העיקרי לגבי כל הרכוש שהיה חייב במילווה חובה עליו לפי החוק העיקרי, יצא ידי חובת מילווה חובה על הרכוש ההוא.

(ב) מי ששילם סכום העולה על המגיע ממנו לפי חוק זה, יחזיר לו מנהל המילווה את הסכום העודף כאמור, ובלבד שלא יחזיר כל סכום לאדם הרשאי לתבוע את החזרתו על פי הוראות סעיף 11א לחוק העיקרי.

לוי אשכול דוד בן־גוריון שר האוצר ראש הממשלה

נשיא המדינה

יצחק בן־צבי